

Προϊόν κλοπής, αφιερωματικό κειμήλιο, μεταφερόμενο για δεύτερη χρήση, με σκοπό να χυθεί καθώς το υλικό του (χαλκός) ήταν ιδιαίτερα ακριβό; Ήταν «προϊόν» ακόμα ενός ναυαγίου του ρωμαϊκού στόλου στα παραγμένα νερά της Αδριατικής ή απλώς πετάχτηκε στη θάλασσα για να «σωθεί» από τον κίνδυνο πειρατείας ή βύθισης του πλοίου που το μετέφερε;

Στον βυθό της Αδριατικής, μόλις δύο χιλιόμετρα βόρεια του λιμανιού του Μπρίντιζι βρέθηκε ύστερα από σχεδόν 20 αιώνες ο μπρούντζινος Πολυδεύκης, το μοναδικό χάλκινο (από τα δεκάδες μαρμάρινα) άγαλμα του αγαπημένου μαθητή του Ηρώδη του Αττικού.

Το χάλκινο άγαλμα εντοπίστηκε αδιάσπαστο σε βάθος 10,5 μ., κατά τη διάρκεια υποβρύχιας αρχαιολογικής έρευνας και αποτέλεσε αντικείμενο μελέτης ειδικών αρχαιολόγων.

Η ταυτοποίησή του με τον Πολυδεύκη, μαθητή του σοφιστή Ηρώδη του Αττικού, έγινε ύστερα από πολυετή μελέτη και η πρώτη επιστημονική ανακοίνωσή της έγινε στη Θεσσαλονίκη, στο πλαίσιο του Διεθνούς Αρχαιολογικού Συνεδρίου με θέμα «Κλασική παράδοση και νεωτερικά στοιχεία στην πλαστική της ρωμαϊκής Ελλάδας», το οποίο διοργανώθηκε στο Τελλόγλειο Ίδρυμα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου.

«Πρόκειται για ιδιαίτερα σπάνιο εύρημα, ένα από τα λιγοστά που απέμειναν από εκείνη την εποχή καθώς το υλικό κατασκευής τους ήταν ιδιαίτερα ακριβό. Ως αποτέλεσμα, συχνά

καταστρέφονται (λιώνονται) προκειμένου να χρησιμοποιηθεί το ακριβό υλικό τους», λέει στα η καθηγήτρια Αρχαιολογίας στο ΑΠΘ κ. Θεοδοσία Στεφανίδου-Τιβερίου, μέλος της οργανωτικής επιτροπής του διεθνούς Συνεδρίου.

«Το εύρημα είναι συγκλονιστικό, ίσως το σημαντικότερο της τελευταίας εικοσαετίας στην Ιταλία μετά τα ευρήματα των χάλκινων της Ελλάδας "Dei Greci" που αποκαλύφθηκαν επίσης σε υποβρύχια ανασκαφή στην Αδριατική το 1972», είπε η αρχαιολόγος στο Πανεπιστήμιο του Σαλέντο κ. Κάτια Μανίνο, που το παρουσιάζει πρώτη φορά διεθνώς στο συνέδριο της Θεσσαλονίκης.

«Οι συνθήκες υπό τις οποίες βρέθηκε στον βυθό παραμένουν άγνωστες. Η περίπτωση του ναυαγίου μάλλον αποκλείεται καθώς δεν βρέθηκαν ίχνη πλοίου, το πιθανότερο είναι να ρίχτηκε από το πλήρωμα στη θάλασσα όταν αντιμετώπισαν κάποιον κίνδυνο».

Πλέον ο Πολυδεύκης μετά την πολυετή μελέτη και συντήρησή του εκτίθεται στο περιφερειακό μουσείο F. Ribezzo του Μπρίντιζι. Απομένουν η μελέτη, συντήρηση και πιθανόν ταυτοποίηση και των 700 θραυσμάτων χάλκινων αγαλμάτων που βρέθηκαν στο ίδιο σημείο του βυθού, ο «κύκλος των χαμένων χάλκινων του Μπρίντιζι».

Πηγή: Τα Νέα